

Andreas Steinhöfel

Resimleyen:
Nele Palmtag

Gecen Gündüzüm Olsa

 tudem

Andreas Steinhöfel

Gecen
Gündüzüm
Olsa

GEÇEN GÜNDÜZÜM OLSA

© 2018, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2015, CARLSEN Verlag GmbH

İlk baskı 2015 yılında Almanya'da *Wenn mein Mond deine Sonne wäre* adı ile Carlsen tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bu kitabın telif hakları Akan Ajans aracılığıyla alınmıştır.

YAZAN: Andreas Steinhöfel
RESİMLEYEN: Nele Palmtag
TÜRKÇELEŞTİREN: Olcay Mağden Ünal
EDİTÖR: Ümit Mutlu
SON OKUMA: Burhan Düzçay
GRAFİK UYGULAMA: Äynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Mart 2019 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-197-5

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Andreas Steinhöfel

Gecen Gündüzüm Olsa

Babama

N. P.

Bu, Max'ın hikâyesi. Onu gazetelerden ya da televizyondan tanıyorsunuzdur. Hatırlıyorsunuz, değil mi? Hayır mı? Max, bu küçük yerde, sizinkinden çok daha küçük bir şehirde yaşıyor. Şehrin girişinde, hepsi de ormanlarla kaplı birkaç tepe yükseliyor. En yüksek iki tepenin arasından bir nehir geçiyor ve bu nehrin bir tarafında da kuru otlarla kaplı taşlı bir yol uzanıyor. Fotoğrafları görmediniz mi? Yaz mevsiminde çekilmiş fotoğraflardı. Onlara bakınca, Max ve büyükbabasının, peşlerinde Matmazel Meyer'le birlikte, bu yoldan aşağı koşuşturmalarını hayal etmek güç değildi: üç telaşlı insan karaltısı. Peki, niye telaşlıydılar? E, kaçıyorlardı da ondan. Çünkü herkes onların peşindeydi. Çünkü o gün, Max'ın büyükbabasını kaçırdığı gündü.

Dokuzuncu doğum gününden tam bir hafta sonra, bir sabah Max, çok erken vakitte, içinde bir şeylerin eksik olduğuna dair bir hisle uyandı. Bu his onu yiyip bitiriyor, çok derinlerde ve alev alev yanıyordu. Onu içten içe yakıp kavuruyordu.

Uzun zaman önce, özlem duygumuzun nerede olduğunu arayan insanlar, bir ara bunu bulduklarını sandılar. *Hasret*, dediler, *kalbimizde yaşar*. Ama Max, bunu çok daha iyi biliyordu: Vücudu milyarlarca hücreden oluşuyordu ve bu hücrelerin her biri canını yaktığına göre, bu bir tek şu anlama gelebilirdi: Hasret, içinde *her yeri sarmıştı*... Ve eğer ruhu da hücrelerden oluşuyorsa, o zaman gayet tabii hasret oraya da yerleşirdi; çünkü Max'ın her yanını tam

anlamıyla kaplamıştı. Hiçbir kalpte bunca hasrete yetecek kadar yer olamazdı.

Ve işte bu sabah Max, annesi uyanmadan çok daha önce yataktan çıktı. Dişlerini fırçalayıp üzerini değiştirdi, mutfakta büyük bir dikkatle çantasını topladı ve... Ve o zaman anladı: Uyku sersemi şehrin yarısını geride bıraktığında; güneş, evlerin üzerinde yükselip ilk çatıları yalamaya başladığında, anladı. Bir ayağını diğerinin önüne bu kadar kararlı ve de hızlı atmasına neyin neden olduğunu, işte ancak o zaman anladı.

Max gülümsedi ve biraz daha hızlandı.

"Hiçbir kalpte bunca hasrete yetecek kadar yer olamazdı..."

Dokuz yaşındaki Max'ın, hasretini çektiği tek bir kişi var: huzurevinde yaşayan büyükbabası. Kötü bir yerde değilse de, onun çok uzağında, ötesinde. Ama kötü olan bir şey var: büyükbabasının hafızası. Max, bir sabah, deli cesaretine sığınıyor ve büyükbabasını bir günlüğüne de olsa kaçıırıyor. Ve onunla, Ay ile Güneş'in sonsuz ve *hafızasız* dansına tanıklık ediyor.

Alman çocuk edebiyatının usta yazarı Andreas Steinhöfel'in bu özel kitabı, sevginin en büyük unutuşlara bile direnebildiğini gösteriyor.

Türkçeleştiren:
Olcağ Mağden Ünal

ISBN: 978-605-285-197-5

9 786052 851975

www.tudem.com

f t @ y t udemyayingrubu

"Samimi, sıcak, güneşli ama gerçekçi bir öykü."

NZZ am Sonntag